

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10057/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ... код ..., коју заступа Драгана Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 203/21 од 03.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 203/21 од 03.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж рр 203/21 од 03.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 486/19 од 30.11.20220. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужили на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року утврђене у извршном поступку Основног суда у Чачку И 214/19 (стари број И 34576/10) решењем Основног суда у Чачку Р4 И 233/19 од 29.05.2019. године, исправљеног решењем Р4 И 233/19 од 02.09.2019. године, исплати потраживање ради чије наплате је одређено извршење решењем о извршењу Општинског суда у Чачку И 532/09 од 09.04.2009. године и то износ од 28.922,61 динар са законском затезном каматом од 01.01.2004. године до исплате, износ од 25.840,00 динара са законском затезном каматом од 27.08.2008. године до исплате и износ од 4.456,00 динара, умањено за износе који по том основу евентуално буду исплаћени. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужили на име трошкова поступка исплати износ од 63.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж рр 203/21 од 03.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 486/19 од 30.11.2020. године у делу првог става изреке који се односи на висину накнаде имовинске штете досуђене тужили, а изазване повредом права на

суђење у разумном року у предмету Основног суда у Чачку И 214/19. Другим ставом изреке делимично је усвојена жалба тужене и преиначена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 486/19 од 30.11.2020. године у делу првог става изреке који се односи на законску затезну камату и у другом ставу изреке, тако што је обавезана тужена да на износ накнаде имовинске штете досуђене првим ставом изреке пресуде Основног суда у Чачку Прр1 486/19 од 30.11.2020. године у висини од 28.922,61 динар и 25.840,00 динара, тужилји исплати законску затезну камату почев од 14.11.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије у оквиру средстава намењених покрићу текућих расхода Основног суда у Чачку од којих се изузимају расходи за запослене и текуће одржавање објекта и опреме, док је захтев за исплату законске затезне камате на износ од 28.922,61 динар за период од 01.01.2004. до 13.11.2019. године и на износ од 25.840,00 динара за период од 27.08.2008. године до 13.11.2019. године одбијен као неоснован и обавезана тужена да тужилји на име трошкова парничног поступка исплати износ од 45.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде – другог става изреке којим је као неосновано одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 28.922,61 динар за период од 01.01.2004. године до 13.11.2019. године и на износ од 25.840,00 динара за период од 27.08.2008. године до 13.11.2019. године, тужилја је благовремено изјавила ревизију са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потрено ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према образложењу побијаног дела другостепене одлуке, тужилји је по основу накнаде материјалне штете настале правноснажно утврђеном повредом права на суђење у разумном року у целости досуђено обештећење у висини потраживања из радног односа, али је законска затезна камата првостепеном одлуком призната сходно члану 277. ЗОО, преиначена применом одредбе члана 324. став 2. истог закона. Наведеном одредбом материјалног права прописано је да ако рок за испуњење није одређен, дужник долази у доцњу када га поверилац позове да испуни обавезу, усмено или писмено, вансудском опоменом или започињањем неког поступка чија је сврха да се постигне испуњење обавезе. Сагласно томе првостепена пресуда је преиначена тако што је почетак периода обрачуна законске затезне камате одређен сходно одредби члана 191. ЗПП којом је прописано да се парнични поступак покреће даном подношења тужбе.

На основу изложеног стања у списима Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилје као изузетно дозвољеној, јер нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Меродавно право примењено од стране другостепеног суда не одступа од постојеће праксе судова, па не

постоји ни потреба разматрања посебне ревизије у циљу уједначавања судске праксе или ради новог тумачења права, јер примењена правна норма на јасан начин уређује питање доспелости главног потраживања, па тиме и камате као споредне тражбине која прави правну судбину главне.

На основу изложене правне аргументације, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Разматрајући изјављену ревизију сходно члану 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева.

Камата, уговорна казна и остала спорна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Имајући у виду околност да се изјављеном ревизијом побија период обрачуна законске затезне камате, то је сходно члану 410. став 1. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић